

לכאורה זהו מוסד חינוכי. למעשה זוהי עמדת-מפתח להעברת כספים למיפלגה. עליה נטוש הקרב

הגבת של פרס והירושה של ברל

מתייעץ עימה. ולדן (38) מתגוררת בכפר אז"ר. בעלה רפאל הוא רופא בבית-החולים על-שם שיבא בתל-השומר. היא אם לשלושה ילדים. רק לפני זמן קצר ילדה את בנה השלישי.

כרטיס-הביקור המיקצועי שלה עמוס ומכובד. היא למדה בשנת 1967 בסמינר למורות אליאנס בפאריס. אחר-כך למדה לתואר ראשון בצרפתית באוניברסיטה העברית בירושלים, אחר-כך למדה באוניברסיטת תל-אביב בלשנות לתואר מוסמך, ובשנת 1977 קיבלה את התואר. בשנת 1982 היא קיבלה את הדוקטורט שלה בבית-הספר לחינוך באוניברסיטת הרווארד בבוסטון.

ולדן עבדה בבית-ברל, באופן בלתי-רציף מ-1973 עד שנת 1977, במחלקה להכשרת מורים. אחר-כך התבקשה המיכללה להעסיק אותה. ולדן עבדה שם עד 1978. עת התפטרה ונסעה לארצות-הברית, שם שהתה שנתיים ועשתה את הדוקטורט שלה. היא לא קיבלה חופשה ללא תשלום מהמיכללה. לכן, כאשר שבה לארץ בחזרה לעבוד במיכללת בית-ברל, בשנת 1981, היא היתה זכאית לקבלת קביעות רק בשנת 1984. אך כבר בשנת 1982 ניתנה לה קביעות.

הכיצד? כאן נכנס לתמונה הפרופסור ליאו דיונדרוק, הנושא בתואר ראש המיכללה. יותר משהוא התרגש מיכולתה האקדמית של ולדן, הוא נפעם מהיחס המישפחתי שלה. הוא צירף את שנות עבודתה הקודמות של ולדן וביקש שיחשבו לה אותן לצורך קבלת קביעות. למרות שהיועץ המישפטי של בית-ברל לא נתן הכשר לכך, הביא דיונדרוק את הצעתו לפני חברי ההנהלה, מבלי לדווח להם על חוות-הדעת המישפטית שקיבל.

העוקב אחרי קידומה חסרה-תקדים של ולדן כמיכללה מאו, חייב להודות שהדובר כנראה בעילוי שבית-ברל לא היו יכולים להרשות לעצמם לאבר.

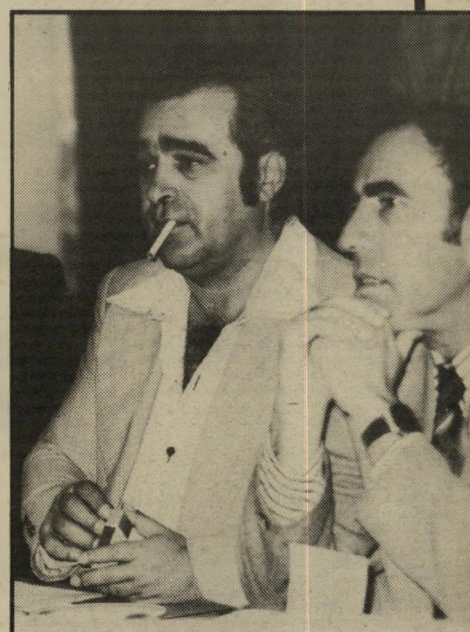
למיפלגות פוליטיות. המערך, כמיפלגות אחרות, מתנגד לכל תיקון בנושא זה כחוק מימון מיפלגות. עמדת-כוח אידיאולוגית, חסימת מקום מיפגש חשוב של היריב, והעיקר: תמיכה חומרית רבה. יושב-ראש מועצת-המנהלים של בית-ברל הוא שרי-החוץ לשעבר, אבא אבן. רק ביום שישי

של פרס. נהפוך-הוא. בית-ברל, כמוסד אידי-אולוגי, לא הועמד רק לרשותו, אלא לרשותם של כל המחנות במיפלגה, למורת רוחו של היושבי-ראש. יתכן שעם עלבון צורב כזה היה יכול פרס להמשיך להיות, אולם מה שהראיג אותו יותר, הוא שמקור פיננסי כה חשוב במיפלגה, כשר לחלוטין, נמצא בידיים זרות.

הגבת ה"ד"ר צביה ולדן, בתו של שימרון פרס (מימין) בצילום מישפחתי נדיר לצידה של בת-דודתה, רותי פרס.

ב מיפלגת העבודה עסקים עסקים הכל בי מאבק בליכוד, לקראת הבחירות. אך יושבי-ראש המיפלגה, שימרון פרס, מחפש לעצמו זמן פנוי, כדי להקדישו לעניין שחשוב לו יותר בימים אלה. פרס מטיל עתה את כל כובד מישקלו למען חילופים מהירים של מנכ"ל המוסד החינוכי בית ברל, שיש לו זיקה חזקה למיפלגה. הוא רוצה בהחלפה מיידית של ניסים אלמוג, שכבר הודיע על פרישתו בסוף שנת הלימודים, ובכניסתו לתפקיד של מועמדו וחברו, צבי לבנון. מדוע המוסד שנמצא ליד כפר-סבא, חשוב לפרס עד כדי כך? אין זה סוד, שאלמוג לא נמנה עם אנשי-חצרו

מודח ניסים אלמוג (מצית סיגריה) המנכ"ל הנוכחי של מיכללת בית-ברל. לצידו ח"כ אריאל ויינשטיין.

מישרה של 122.86% מייסד פנימי של מיכללת בית-ברל שנשלח ל"ד"ר צביה ולדן ומסכם את השינויים התכופים במעמדה במוסד. שעות העסקתה וגודל מישרתה. ולדן קודמה במהירות במוסד.

שעבר הוא שב מסיוור התרמות בארצות-הברית. במיפלגה ברור שאחרי אלמוג יבוא גם תורו של הח"כ בן 69, שיורחק מעמדת-כוח חזקה אחרונה שלו במיפלגה. אבל לסיפור על השליטה במקורות הכספיים של בית ברל, כמו בתוכן האידיאולוגי שלו, מתלווה גם עניין מישפחתי. במרכז עומדת בתו הבכורה של פרס, צביה ולדן, ה"ד"ר לפסיכולוגית גוויסטיקה, שהיא בעלת תפקיד בכיר ביותר בבית ברל.

הגבת היא החוט המקשר בין הקצוות השונים של פרשת בית ברל.

קידום מהיר

קרן ברל כצנלסון על שם אחד מהוגי-הדעות של תנועת-העבודה שהיא הבעלים של הקמפוס והרכוש. הקימה לפני 12 שנה את המיכללה. מייד הוקמה אגודה שבחברה הנהלה ציבורית שבה ישבו פרופסורים, נציגי ציבור ונציגי-המוסד. אלמוג מונה כמנכ"ל הן על-ידי מועצת המנהלים של הקרן והן על-ידי הנהלת המיכללה. האפשרויות הגלומות במיכללה כוו למילוי הקופה המיפ-לגתית המידלדלת הן רבות. הקרן זוכה לתרומות רבות, פטורות ממסים, מה"ל וכחברת-כ"ת של המיפלגה היא לא תפקיר את האם דלת האמצעים. כינוס-מיפלגה במידשאות הקמפוס ועל חש"בון הקרן, תרומות, ימיעיון ואירוה, הם רק חלק מהדרכים החוקיות לעזרה. על הרבים הא-חוקיות מעדיפים שלא לדבר, גם לא בחדרי-חדרים. מבקר המדינה כבר נתן את דעתו לשיטה זו של העברת כספים ממוסדות "חינוכיים" כביכול,

לדן היא בתו האהובה של פרס. היא הקרובה אליו ביותר מבין ילדיו, ולא אחת הוא

במקום צבי לבנון, מועמדו של פרס לתפקיד מנכ"ל מיכללת בית-ברל. במקומו של אלמוג. ידוע כאיש רפ"י.